

Гончаренко Володимир

к. вет. н, доцент

Житомирський національний агроекологічний університет

м. Житомир

ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СХЕМ ЛІКУВАННЯ ОТИТУ У СОБАК

Ссавці відіграють важливу роль у житті людини, даний момент, вимагає від фахівця ветеринарної медицини не тільки теоретичних знань в області діагностики, лікування хвороб а також навичок роботи з дрібними домашніми тваринами. До захворювань, яким варто приділити увагу це отит. Захворювання наносить не тільки матеріальні збитки в службово-пошуковому, декоративному собаківництві та науці, але і моральний збиток власникам тварин, для яких

вихованець має не аби яке психологічне значення [1-2].

Метою нашої роботи було вивчити порівняльні способи лікування собак, хворих отитом, що дозволяють дати максимальний терапевтичний ефект при мінімальних матеріальних витратах.

Для виконання роботи були підібрані три групи собак: одна контрольна (10 голів) і дві дослідні (по 8 голів у кожній), що належать приватним власникам. Лікування хворих тварин відбувалось за наступною схемою: 3%-ий розчин перекису водню, 0,5%-ий розчин новокаїну, Енроксил таблетки зі смаком м'яса, Катозал 10% + перша група Мастілекс, друга група Мастіет форте. Методи дослідження: загального стану тварин – клінічні; аналіз розповсюдженості даного захворювання – статистичні; складу крові – гематологічні та біохімічні.

Застосування комплексної терапії для лікування гострого отиту позитивно вплинуло на організм собак. Так, вже через 10 діб лікування у собак покращився настрій, рухова активність. У тварин помітно покращився апетит: вони швидко і з задоволення приймали корм. Значно покращилась структура шкіри і волосяного покриву собак. У тварин шкіра стала еластична, слизові оболонки блідо-рожевого кольору. При проведенні пальпації в ділянці вуха у собак стінка була м'яка, еластична не болюча. При клінічному дослідженні крові тварин дослідних груп через 10 днів після лікування спостерігали, що всі досліджувані показники крові стали в межах фізіологічної норми

Аналізуючи проведене лікування собак першої дослідної групи нами виявлено тенденцію до нормалізації всіх досліджуваних показників вже на 3 добу так кількість еритроцитів поступово підвищувалась з $5,8 \pm 0,27$ до $7,5 \pm 0,05$ Т/л, лейкоцитів також знизилась з $12,3 \pm 0,1$ до $10,0 \pm 0,14$ Г/л. ШОЕ у собак першої дослідної групи уповільнилась до $4,8 \pm 0,08$ мм/год. При дослідженні собак на 10 добу після лікування загальний стан у собак цієї групи був задовільний досліджуючи гематологічні показники нами виявлено тенденцію до зниження кількості еритроцитів та лейкоцитів до $7,0 \pm 0,07$ Т/л та $9,0 \pm 0,22$ Г/л відповідно. При дослідженні показників другої дослідної групи ми спостерігали незначне покращення загального стану тварин на 3 добу лікування. Проте кількість еритроцитів підвищилась в порівнянні з показниками перед лікуванням до $6,1 \pm 0,18$ Т/л, лейкоцитів до $11,2 \pm 0,09$ Г/л, та уповільнення ШОЕ до $6,5 \pm 0,17$ мм/год. Порівнюючи показники третьої доби лікування собак з показниками на 10 добу після лікування спостерігалось підвищення кількості еритроцитів та лейкоцитів і незначного підвищення ШОЕ. Загальний стан собак був задовільним.

При повторному біохімічному дослідженні крові тварин через 10 днів після лікування відзначали підвищення всіх досліджуваних показників до фізіологічної норми. Так у собак першої дослідної групи рівень глюкози становив $5,7 \pm 0,07$ ммоль/л, загального білку $61 \pm 0,03$ г/л, концентрація гемоглобіну мала тенденцію до зниження з $184,0 \pm 0,2$ до $168,0 \pm 0,27$ г/л. У

тварин другої дослідної групи показники також мали тенденції до нормалізації проте не так виражено як у першій дослідній групі вміст глюкози становив $5,6 \pm 0,21$ ммоль/л, загальний білок $58 \pm 0,09$ г/л.

Отже, порівнюючи біохімічні показники обох дослідних груп можна зробити висновок, що застосоване лікування мало позитивний ефект на всіх дослідних тварин проте у першій дослідній групі лікування було більш ефективнішим.

Висновки. Отит (Otitis) - запалення вуха. За отиту у собак спостерігався: пригнічений стан, голова опущена, тварини трясли головою, терли вушні раковини лапою і при цьому скиглили. В крові хворих на отит собак спостерігалась еритроцитопенія, реактивний лейкоцитоз, підвищений вміст гемоглобіну, пришвидшення швидкості осідання еритроцитів, знижений вміст глюкози, білка.

1. Лікування тварин першої дослідної групи дозволяє на 2 – 3 -й день знизити температуру тіла, поліпшити загальний стан і апетит, а до 5 – 7 дня лікування практично цілком зникали основні симптоми хвороби і по завершенні курсу лікування усі тваринні групи видужали.

2. Лікування собак другої дослідної групи дає можливість стабілізувати температуру тіла тільки до 4 – 5 днів лікування, загальний стан залишався пригніченим, симптоми хвороби яскраво виражені, а клінічне видужання наставало на 3 - 4 дні пізніше, ніж у собак першої дослідної групи і після проведеного курсу лікування в трьох тварин наступив рецидив хвороби.

3. Порівнюючи застосовані схеми лікування на гематологічні та біохімічні показники двох груп на третю добу нами виявлено покращення та нормалізацію всіх показників в першій групі, стан собак другої дослідної групи залишився напруженим проте на десяту добу гематологічні та біохімічні показники знаходились в фізіологічних межах у обох групах собак.

Література

1. Степаненко М. В. Лечение домашних плотоядных при хроническом воспалении наружного уха. *Ветеринария*. 2002. №4. С. 48–49.
2. Власова Т.Е., Новикова К.О., Инжуватова М.В., Киреев А.В., Сапожников А.В., Эндоскопический метод диагностики отитов. *Международный студенческий научный вестник*. 2016. № 4-3.

